

ובדרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו (בראשית נ. ב)

מובא ב"לקוט מדרשי תימן" על פס' זה בזה"ל: אמר לו הב"ה אני יכול לשמור את הצדיקים, ואתה שומרן ברופאים חייך שיקצר מימך עשר שנים, בשביל שאמרו לך אחיך עבדך אבי שבע פעמים ולא מחית בהם, ושתיים בשביל שאמרת את עבדיו את הרפאים לחנט, עכ"ל. ויש להעיר שבמדרשים שלפנינו כתוב 'קרוב ל-ה' פעמים' ויש להאריך וליישבם אך אכ"מ. פשוט לכל אחד ואחד מאתנו, שיוסף הצדיק כל מעשיו היו לשם שמים ונתכוון בכל הצער אשר עשה לאחיו בכדי להביאם להכרה על טעותם ולתקנם וכמבואר במפרשים, וגם כאשר שתק בעת שאמר יהודה 'עבדך אביו' היה מאולץ לזאת, כי אם לא כן היה מתגלה ולא היה יכול לתקן את אחיו. גם כאשר צוה לחנט את אביו, ראה בזה דבר לשבת, כי אם היה לו צל של ספק אם דבר זה טוב או לא, לא היה עושה זאת ללא התייעצות עם אביו ולכל הפחות עם אחיו. עם כל זאת, שתיקתו וצווי לחנט את אביו לא היה לרוח ה' ב"ה (לפי דרגת יוסף הצדיק), ועל כן נענש והפחיתו לו עשר שנים מחייו. ללמדנו שהן אמת גם אם הכוונה טובה אך המעשה אינו רצוי, אין הדבר עולה יפה ונתפסים על זה. מעין זה מצינו שדנה הגמרא (שבת עב: וע"ה) באדם אשר התכוון לעשות מעשה של היתר ועשה איסור אם נתחייב או לא ואכ"מ. אלא שהעלתי זאת לתועלת כפי שיבואר בהמשך. עוד למדנו מעבדך אביו, שאין המטרה מקדשת את האמצעים ואפילו בשתיקה.

לעילוי נשמת
שלמה בן מארי יהושע מהצרי ז"ל
תנצב"ה

להוי ידיע!!!

בגיליון הקודם כתבנו מאמר חשוב עד למאוד בנושא 'הנהגת הבית' וקיבלנו תגובות רבות, כגון:

- א. אין מה לעשות אי אפשר לשנות את המציאות.
- ב. הרגשתי מחובר למה שנכתב.
- ג. היית צריך לעדן את זה קצת.
- ד. החבאתי את העלון שאשתי לא תראה את זה ו...!
- ד. סוף סוף יש מישהו שכותב את מה שאנחנו (האברכים) עוברים.
- ה. אתה רוצה שאריב עם אשתי?!
- ו. אתה מנהל מוסדות, איך אתה לא פוחד לכתוב דבר שעלול להזיק לך?!

ועוד רבות... כבר בראשית המאמר הקדמנו וכתבנו, שהמאמר לא ימצא חן בעיני רבים, ובסופו חתמנו שאין לקלקל שלום בית וכו' יעו"ש. גם עתה לא באתי בזה לדוש בנושא וכ"ש לא לדון בתגובות האנשים. אלא להבהיר לקוראים את מאמרינו, שאין אנו מחדשים השקפות מדעתנו, ומי שהאמת מכעיסה אותו יבדוק בכנפיו, ואם עדיין לא שקט לבו, יראה את מאמרינו לפני גדולי הדור וישמע מה הם אומרים על זאת. ודי למבין.

לא מעט קורה שילדים עושים דבר ללא שנתבקשו, והם באמת נתכוונו לטובה, אך במציאות זה בדיוק להיפך. לדוגמא: ילד שרוצה לתקן את הארון שנשבר, ובשכלו הקטן חשב שיצליח, אך בפועל עשה את ההיפך. וכן כשבא אורח מכבד אותו בא תשב תאכל, או נותן לשכן מה שביקש ללא ידיעת ההורה, מסדר את הבית או המחסן בצורה מסוימת ללא שנתבקש, לוקח את אחיו לגינה לשחק בכדי שלא ירעישו בבית, ועוד מעשים כהנה וכהנה המצויים לרוב.

ודברים אלו קורים לרוב בדורינו ולא בדורות שלפנינו, מפני שאצל אבותינו היה כבוד ויראה מההורים ובפרט מהאבא עד למאוד, עד כדי כך שבהבטה של האב היו יודעים מה רצונו ואיך עליהם להתנהג, איב לא היה שכיח שילד יעשה דברים ללא שנתבקש כי כל אחד ואחד היה מכיר מקומו ומעשיו. ראשית, יש להתבונן האם הילד פועל מנגיעות אישיות הן לטוב והן למוטב, כגון. שחפץ לקבל מחמאה (כי מרגיש קצת מרוחק) או הפתעה על עזרתו. ויתכן שמה שאסף וסידר את המשחק מפני שרוצה הוא לשחק במשחק זה וע"כ הקדים לסדרו בכדי לטעון, אני סידרתי את זה לכן מגיע לי ראשון לשחק בזה. ועוד כהנה וכהנה דוגמאות. וכל דבר יש להגיב לו בצורה אחרת.

אך גם יש לחלק בין ילד שתמיד הינו עצמאי ולא שואל כמעט אף פעם, לבין ילד שפעמים זה קורה לו, לבין ילד שזה לו מקרה חריג. כי בילד שזה לו מקרה חריג נודה לו על עזרתו ולא נגער בו רק נסביר לו בקצרה שזה לא היה כדאי כי כך וכך, וע"כ פעם הבאה תשאל. משא"כ בשני הסוגים של הילדים האחרים, שהם צריכים הרבה יותר דיבורים והרבה יותר שימת לב, ולהכניס מראש לכל דבר ודבר שמסתמא הם עלולים לעשות ללא שנתבקשו, ולתזכרם על זאת מידי פעם בפעם, וכמו"כ ילד שהינו מאוד עצמאי יש להחמיה לו רבות כאשר הוא שואל ומתייעץ.

כמו"כ יש הבדל בדבר זה בגילאי הילדים. כי ילד שהינו כבר נער גדול, יש לדבר עמו בשפה שלו. ר"ל, לתת לו דוגמאות והבנת חומרת הדבר מדברי רבותינו הראשונים, כגון, יוסף הצדיק, וכגון האדם שנתכוון לעשות מעשה היתר ועשה איסור שהזכרנו למעלה, ואף היה כדאי לדון עמו בחשק ובשמחה בצירוף שאר המשפחה כגון בשולחן שבת או בחגים שיש פנאי, אזי הדברים נחקקים הרבה יותר עמוק והתוצאות פירות מתוקים להפליא.

ויהי רצון שנזכה אנו ובנינו לעשות רצונו כרצונו ולעבדו באמת ובלבב שלם אכ"י"ר.

יורדך משפע בריכה העליונה, האישי הצנוע והנחבא, אשר ידיו רב לו לחזק התורה, תשבי"ר בדרך ישראל סבא, מיודעינו הנכבד והנעלה ה"ה **ערן מהסרי** יצ"ו. יה"ר שיראה ברכה בעמלו, וכל יוצאי הלציו יהיו כמותו, יראים ושלמים מגדולי הדור הבא, שומרים מסורת אבותינו הנאמנה בקדושה ובטהרה, גבריאות איתנה ונהורא מעליא.

מחידושי רבותינו

מוהר"ר חיים סנוואני זצ"ל
בספרו ארוז הלבנון

כבוד האח הגדול ממנו

אמרו רבותינו ז"ל על פסוק כבוד את אביך וגו', כבוד אביך, את למה לי. אלא לרבות אחיך שהוא גדול ממך, שחייב אתה לכבדו כאביך.

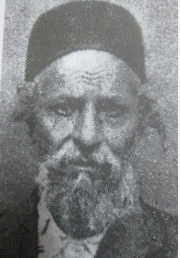
פתרונות לפרשת 'ויגש'
אחודה חידה! נשאו את יעקב אביהם,
שהוא הראש לכולם, אך רק מבאר
שבע כמדוייק מהפסוקים.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונה!

ובדור הזה אשר פניו כפני הכלב, הנה הבן הקטן הוא מבזה את אחיו הגדול. ואם הבן הגדול דיבר בדבר, הנה אחיו הקטן פותח פיו לשחוק, ומגלה שינוי לבלי חוק. והיה להפך, שהאח הגדול הוא מכבד את הקטן, ורב יעבוד צעיר, וחזור להיות בהיפך. והאח הקטן הוא עובר את מצות המלך, וגדול מאד ענשו על עברו את מצות המלך אשר צוה עליו לכבד אחיו הגדול, אם הוא גדול ממנו בחכמה גם כן שצריך לנהוג בו כבוד.

ולכן אפילו אם האח הגדול הוא מיסב על שולחן אחיו הקטן, והגדול הוא תלמיד חכם, אפילו הכי לא יאמר הקטן כיון שהוא סמוך על שולחני חייב לכבדני ואין אני חייב לכבדו, אלא יכבדהו כמצות המלך. ושכרו כפול מאת ה', כי בצל החכמה בצל הכסף, וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים, אמן נצח סלה ועד.

אחיה חיה!
שכל ולא שכל
גלה ולא גלה
ותפתר החידה
בקריאה נכונה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

תלמידי כיתה א'
סיימו שלושה
פרשיות בידיעה
מופלאה
ע"כ יצאו
להתרענן בטיילת
ראש העין

לרפואת
הנפש והגוף
לתמר
אפרת בת
יחיא
בשכחע"י

תלמידי כיתה ב' נבחנו ע"י המפקח והפגינו ידיעות
מופלאות ע"כ יצאו להתרענן ביער

פניני הלכה

מנהגינו ששליח ציבור יכול להיות כהן ואף פורס כפיו תמיד

ערוך מתוך שע"ה סי' כ' הי"ח והעיני יצחק שם למרן הגר"י רצאבי שליט"א יש מצריכים להשתדל שהשליח ציבור לא יהיה כהן, ואין מנהגינו כן. אלא מומינים גם הכהנים בתורם כפי סדר ישיבתם בבית הכנסת (דלעיל סימן י"ג סעיף י"ח), ובברכת רצה עוקר רגליו, והולך לדוכן כשמסיים ולך נאה להודות ונושא כפיו וחוזר לתיבה ומסיים שים שלום כפי ההלכה. ויש שעוד קודם התחלת החזרה הולכים לדוכן, ובפרט עושים כן כשמתפללים הש"צ והקהל יחד, בלא לחש תחילה.

ואם הש"צ כהן ויש שם עוד כהנים, יש אומרים שלא יעלה לדוכן (אבל מנהגינו שעולה) וגם לא יקרא הוא לפני שאר הכהנים, אלא איש אחר יעמוד אצלו שיקרא "כהנים" וגם יקרא לפניהם את התיבות, והשליח ציבור עומד ושותק עד שים שלום. ואין עבירה במה שאינו עולה לדוכן, אף שזה קרא כהנים בקול, כי אין הכוונה אלא על מי שאינו עומד בתפילה ועקר רגליו ברצה. ואם אין שם כהן אחר אלא הוא, אזי יעלה הוא לדוכן, כדי שלא תתבטל מצות נשיאת כפים. ובתנאי שהוא בטוח שלא יתבלבל על ידי זה אחר כך בתפילתו, או שמתפלל מתוך הסידור. וכיצד עושה. עוקר רגליו קצת לילך כלפי הדוכן בברכת רצה, ואומר עד ולך נאה להודות, ועולה לדוכן, ואדם אחר מקרא אותו וחוזר שליח ציבור ואומר שים שלום. ואם לא עקר רגליו ברצה, אינו רשאי לעלות:

ומקורות לכל זה יעויין שם בעיני יצחק אותיות מ"ה-מ"ח. ובאות מ"ח כתב שמהרי"ץ הביא בתשובותיו פעולת צדיק ח"ב סימן קפ"ה דברי היעב"ץ דכשיש שם כהנים מלבדו, לא בעינן הבטחה, ואין צריך לומר דכשהוא מתפלל מתוך הסידור שנחשב הבטחה וחייב לעלות. היפך דעת מרן וסיעתו דבאופן זה לא ישא את כפיו אפילו שהוא מובטח ונהווכיח כן בדעת מרן, גם ממש"כ המג"א יעו"ש, וזה מפורש כבר בעליל בדבריו עצמו בבית יוסף בשם הגמ"י, ועיין הטעם בכף החיים ס"ק קי"ג בשם עולת תמיד וקילסו בסוף דבריו דמתניתין הכי דייקא כוותיה, ודברי פי חכם חן יעו"ש. משמע דנוטה לדבריו הלכה למעשה [גם בחידושיו סביב הש"ע אות כ"ט הביא את דברי היעב"ץ, ושהודו לו חכמי דורו יעו"ש. אכן בספר קובץ על הרמב"ם פט"ז מתפילה הל"י כתב נגדו, וכן בילקו"י ח"א דף שי"ג. וע"ע אור תורה שנה י"ד סימן מ"ב] וכן מנהגינו ידוע כדעת היעב"ץ. ושו"ר שכן העלו בפשיטות בספר תורת חכם ובספר שושנת המלך את מסקנת מהרי"ץ בפעולת צדיק כנו"ל.

לז"ש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרדכי בן דוד אוחנה
ז"ל תנעב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

השתדלות למען היתומים למילוי הסדרם עד כמה שאפשר ללא תחושת מעלה יתירה

ידוע שבתמיך עקב מחלות וצרות רבות אשר פקדום ר"ל, היו מצויים יתומים רבים ואף ללא אב וללא אם. רבים מהם גדלו אצל דודיהם או סביהם וכיו"ב כאילו הם אחד מילדיהם ללא שום שינוי והבדל הן בפן הרוחני והן בפן הגשמי, וזאת על אף שלא קיבלו מהם ירושה או תשלום כל שהוא. וזאת מעידים היתומים בעצמם וכמו שסיפרו לנו הזקנים, ואף בבני משפחתנו נמצא כדברים האלה.

גם בבית הכנסת היה יחס מיוחד להם בשביל למעט כמה שאפשר את החוס ההורי אשר נבצר מהם, וכמו שראיתי שהעלה זאת באחד הספרים שנשים צדקניות מיוחדות, היו מחופפות בבתי כנסיות על ילדים יתומים מאב או מאם, ופוקחות בעין חמלה עליהם בעת שהיו זוכים בפעם הראשונה לברך "ששי" או לתרגם ההפטרה והפרשה. הן היו מכבדות את הילד בחפניים ממתקים לאות עודד. ילד יתום, היה מרגיש את עצמו בקבלו מתנה זו כאילו רוח אבהות חדשה מלפפת אותו.

מעשים אלו היו נעשים מתוך תחושת מחויבות של ילד ישראל ערבים זה לזה וימשרך אל תתעלם, ולא ציפו להערכה מצד החברה וכיו"ב, ע"כ מעולם לא נמצא שהיו קמים ומשבחים את האנשים האלו לעיני כל, היות ולא ראו בזה מעליותא מיוחדת ואדרבה היו בושים אם היו מחמיאים להם על זאת. ועל אף שמצד הדבר עצמו, פשוט שהוא מעליותא דמעליותא, וכפי שרואים לצערנו בדורנו זה שלא נמצא כדבר הזה בימינו, ואם נמצא יש תחושות של אפלויות וכו', וא"צ להרחיב בדברים כואבים שלא יוסיפו לנו ביראת שמים.

כל המבקר את החולה נוטל אחד ממששים מצעריו. ושמה יש לומר שהטעם הוא מאחר שנכנסים ויוצאים כשבאים לבקרו לחולה והוא מושכב ארצה. אז מקנא בהם עד שמתוך כך מפשפש במעשיו ומתחרט על מה שעשה כי אין יסורין בלא עון ואז חוזר בתשובה ומרחמים עליו מן השמים, נמצא שעל ידי הביקור בא לו התעוררות לפשפש במעשיו ולחזור בתשובה ונעשו המבקרים רופאי חולים וגדול שכרם כענין שאמרו כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא. ומי מבקר ומתעצל במצוה זו כאלו שופך דמים, שלא לחנם אמרו רבותינו זכרונם לברכה שמבקרין אפילו מאה פעמים ביום ואפילו גדול אצל קטן כי זהו כבודו, לפיכך צריך כל אדם לטהר במצוה זו ביותר וירחמו עליו מן השמים.

האספו ואגידה לכם וגו' (בראשית מט. א)

אמרו רבותינו זכרונם לברכה בקש לגלות את הקץ ונסתם ממנו, הוא הקץ האחרון. ושמעתי שאילו גילה היו הדורות הבאים רואים שהקץ רחוק ואינו בא בימיהם ואז מסיחים דעתם מן הרחמים ושמה חס ושלוש יטמעו בין הגוים, לכך נסתם ממנו וכדי שבכל יום אנו מחכים שמה יבא ויש לנו שכר על זה שנאמר אשרי כל חוכי לו, ומה ראה יעקב לגלותו.

שמה יש לומר שמאחר שראה אורך הגלות רצה בזה לנחמם ולדבר על לבם כענין שנאמר ויש תקוה לאחריה נאם ה' ושבנו בנים לגבולם, אבל מכל מקום אם גילה, היה נמצא בישראל שאינם מקבלים אורך הגלות מאחר שידעו שלא עת האסף המקנה לכך נסתם ממנו כדי שכל אחד מישראל יאמר שבימי תהיה הגאולה.

את אשר יקרא אתכם באחרית הימים (בראשית מט. א)

שמה יש לומר שיש סמך מכאן למה שאמרו זה לשונו גדלוהי דבר נש ערבין ליה לאתר דמתבעי לתמן מובלין יתיה, זהו אשר יקרא אתכם, לשון זימון והכנה.

ידך בעורף אויביך (בראשית מט. ח)

סופי תיבות עולים ק"ך, ואם תצרף עמהם ראשי תיבות שהם י"ג יעלו קל"א, מעתה שמה יש לומר שבא לרמוז בזה כמו שאמר ידך בעורף שמאחר שבחינת יהודה היא במלכות הנקרא אלה"ם הנקרא סתם והיא המכה את האויבים מצד הדינים שבה כנודע מעשר מכות דמצרים, לפיכך נרמזו כאן בסופי תיבות ידך בעורף אויבך ק"ך לרמוז לק"ך צירופי אלדים הידועים לידועי חן שהם כללות כל הדינים קשים ורפים ונתן אותם על ראש השעיר דאיהו סמא"ל העולה קל"א ע"א ידך בעורף אויבך.

(מנחת יהודה' למהר"י גספאן זצ"ל)

להצלחת כל תורמי התלמוד תורה יהיבטושב"נ

בדרכיהם אתהלך...

העיסה קטנה אך האורחים מרובים

חיים בנו של מוסא, נשא את חממה בת שלמה וקמר תירם, ביום ששי כעלות השחר ט"ו אלול בשנת ב'רל"ג לשטרות ה'תרפ"ב לבריאה. העדים החתומים על הכתובה היו שוכר בן דוד (סוטאחי) וחיים בן יחיא. חממה היתה אשת חיל, צדקת מורגלת בניסים, והיא התייחסה לבעלה ממש כאל מלך. בעלה כינה אותה בערבית "כרדפת זהב", שפירושו גוש זהב, כי היא היתה נמוכה ומלאה יחסית. היא ילדה לו בתימן חמישה בנים ושתי בנות, ב"ה כולם נכנסו לארץ. בארץ נולדו להם עוד שתי בנות. חיים עסק במקצוע הצורפות, הפרנסה היתה מצויה והוא גידל את בניו על מי מנוחות. שני בניו סאלם ויוסף, נשאו נשים עוד בתימן, סאלם נשא את סלמה בת אברהם סולימן, ויוסף נשא את מזל בת יוסף שלמה שמחי לוי, מכפר מעברי. חיים וחממה חיו בשלוה ואהבה, כיאה ליראי שמים תמימים וצדיקים. בעלותם ארצה בשנת תש"ט, שהו במחנה עולים, ולאחר מכן עברו לעמקא, עבדו בחקלאות, וברב בוד ומעל לכל, עבדו את ה' ביראה.

עוד בהיותם בתימן, ביום ששי אחד, באו לביתם בהפתעה אורחים, היו אלה אחי דוד מוסא ובני משפחתו. וכידוע בתימן, את בצק הלחוח נהגו להכין בעיבוד מיוחד כבר מיום רביעי. הלחוח היה המאכל העיקרי ביום השבת, פרט כמובן לפיתות העשויות מחיטים שמברכים עליהן המוציא לחם מן הארץ. והנה באפותה את הלחוח ביום ששי, והאורחת לצידה עוזרת על ידה, חממה אופה ואופה מהבצק, ולא נחסר מהעיסה כלום. והאורחת תמהה ואמרה בהתפעלות: יו! ובעלת הבית השתיקתה: אמרי 'שמע ישראל' ותו לא. שרתה ברכה הלחוח כאשת ר' חנינא בן דוסא בשעתו.

('שרשרות גבלות' עמ' 110)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

מידי בוקר טרם תחל תפילת שחרית מתקיים שיעורו של מנהל הת"ת הרב אליהו נהרי הי"ו בעבודת המידות המכונה 'הליכות אבותינו' למיזרזים להגיע אשר עליהם נאמר 'הרזו נשכרי'. המגיעים לשיעור זה צוברים כרטיסים ומידי תקופה מקבלים פרסים לפי התמדתם. בשבוע האחרון חולקו פרסים והיום לפניכם.

שהיו מצויים לציבור ואת מחיריהם קבע ע"י אחד ממנהיגי הקהילה ולא ע"י המוכר, כדי להקל על מי שאין ידו משגת במחירים גבוהים. חזק את מסגרת ב"ד שאנשי הקהילה יהיו נשמעים להם. גם הנהיג שכל חברי ב"ד יהיו יושבים בד"ץ בעטיפה ובכבוד ראש. עלה לארץ והמשיך להנהיג את צאן מרעיתו. נפטר י"ז אדר א' ה'תש"ו.

חכמי תימן

הרב שלום בן יעקב מנחם זצ"ל נולד באדר תרמ"א בעדן. בצעירותו למד תורה מפי הרב עואץ מנצור זצ"ל ובביהמ"ד של הרב דוד יצחק זצ"ל, גדולים שבדורו ראו בו כגדול בתורה ונעים בהליכותיו ומינוהו לראש הישיבה בעדן. במיוחד למד רבינו שלום תורה אצל הרב סאלם שלמה זצ"ל. קשרי מכתבים היו לו עם הרה"ג יחיא יצחק הלוי בשאלות בענייני דת ודין. גם לאחר שהתמנה לרב ראשי וראב"ד של עדן המשיך לעסוק בגמילות חסד ובעזרה לנזקקים, והוא בעצמו שירת את המתארחים על שולחנו. רבים נעזרו בו לעלות ארצה בזכות המלצתו. באחד המקרים גזרה ממשלת עדן לגרש את יהודי תימן להחזירם לארצם ובזכות התערבותו נתבטלה הגזירה. מתקנות שהתקין: מר"ח אב עד אחר התענית תאסר השחיטה. דאג לארבעת המינים

התודה...

הברכה...

לאיש היקר והנעלה, אשר מתגורר במרחק הארץ בצפונה, אך ידיו רב לו להיות עוזר ואחיסמך לחוק התורה, ולהרבות חיילים תשבי"ר לתורה ולתעודה

ה"ה אחרון חיים הי"ו

יהא רעוא שימלא ה' ב"ה כל משאלות לבו לטובה, ויראה ברכה בכל עמלו, ויראה זרעו עולה ומתעלה בדרך התורה והיראה, תלמידי חכמים גדולים יראים ושלמים כרעון שוכן שמיא, ויזכר לכל מדה טובה ולשמחת בית השאנבה, בעגלא ובזמן קריב עם כל ישראל צדיקיא, אבי"ה.

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ן ורבה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד

רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובכמות מון תאון הרב יצחק ראב"י שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תש"פ

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תש"פ הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה